

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra JAGET

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703122990960/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Det var det, som I begærte,
 Det var Ord, som I lod runge,
 Det var *det*, som smedded mig i Lænken
 Og som strakte mig paa Fangebænken.

Her hvor Brinken luder,
 Hvor den vilde Ranke
 Klynger sig med søngstligt Greb mod Stenen,
 Ak her sad vi jo en Sommeraften
 Hun og jeg paa Bakkerne alene.
 Solen daled, Svalen fløj forbi os,
 Myggen summed, men vi saa' dem ikke;
 Vand og Himmel mødtes i Forening,
 Luften gløded i den klare Bølge,
 Sol og Vand var kærlig sammenblandet, —
 Det gik os, som det gik Sol og Vandet.

Vore Læber mødtes i Forening,
 Vore Hjerter banked mod hinanden,
 Vore Sjæle vare langt paa Vandring
 I unævnelige skønne Riger. —
 Skoven bag os, Havet for vort Øje,
 Luften omkring vore glade Hjerter
 Vare fuld af søde Melodier, —
 Sange, hvorom nu min Læbe tier. —

O min Lykke, og I svundne Tider,
 Træde I mig atter her i Møde!
 Se, den fangne sine Hænder vrider,
 Maner Eder atter fra de døde.
 Mærker bærer han om Arm og Skulder,
 Lænken klirrer hæsligt ved hans Side,
 Vinden piber gennem Bølgens Bulder,
 Synger om at leve og at lide.

Svundne Tider, glade, stolte Minde!
 Kom da, kvæg mig med Jer milde Aande,
 Styrk mig; I skal Hjelmen om mig binde,
 I min Kamp som Væbner gaa til Haande.
 Hvis mit Liv, selv skrøbeligt og ringe,
 Fik fra Jer sin Glans, sin Gudsdomsgnist,
 Da skal denne Fane frem jeg bringe,
 Falder jeg — jeg sejrer dog forvist.